

זה מאוד מעניין את הסבתא שלי

מאז שסמוטריץ' ומעוז קיבלו את המושכות, הסוסים דוהרים אחורה לעבר שנאת אדם • הנה משהו שלא ידעתם על בג"ץ • ותקינו מצלמה באוטו, כי חיי השליח אינם יקרים לו

והנה עכשיו הוא חייב להתעכב עד שתבוא משטרה, ויתברר הפרטים, והלכה הפגישת החשובה שבה התעוררו לרון במגוון הנושאים האוטומיים שעל הפרק ולהגיע להחלטות. השליח יצא מזה, אבל זה לא יוצא לי מוראש, כי כמה פעמים ביום אני נתקל במצבים של מעט תאונה עם שליחי וולט וראנגו וכל נושאי הארגונים האחרים. אני יכול להבין אותם, על זריזותם ופרנסתם, ושוות מרובה על הכביש יוצרת ארוז אטימות לסכנה, וברמה שאם ישתולו מדר מספיק, תמיד יקרימו את האסון המאיים לטרורף את קלפיהם. ואני שואל את עצמי: אם הם חלילה אני פוגע באחד כזה ומקצת את פתיל חייו, כמה רע אני אמור להרגיש האם כשמישהו ארגו שומר על מתנת חייו כאוצר יקר ועושה מעט הכל כדי להיפגע, אני צריך להתייחס מצפונות עד סוף חיי כי לקחתי חלילה חיים או שיבשתי אותם חמורות?

התושבים. כשום מקום בעולם לא נותנים לכנות מה קרוב, כי יש לכנפיים בסימון גם ריצודי אור לתוך העיניים, וגם רעש אינסופי, גם בתדרים נשמעים וגם בתדרים נמוכים שהאוזן לא שומעת כביכול, אבל משפיעים עמוקות על מראות השכנים. מחקרים בעולם מראים קשר בינו להופעת מחלות לב ולחץ דם, הפרעות קשות בשינה, עייפות, אובדן שיזוי משקל, פג"י ע"ה בשמיעה, פיזוה, קשיי קשב, עצבים בגודל. הרעש הבלתי פוסק מטריף את כל המערכת. ואנחנו מדרסים פה על שלושה יישובים קטנטנים, שאנשים הלכו לגור בהם כדי לחיות בשקט שלהם, ורוחפים להם מתקנים של 150 מטר שמסתובבים. תגידו חשמל. אנדי - לא מספיק בשביל כל המרחק. כבר ברור היום שבארצנו ולת'הרזות טורבינות לא ייתנו מעט כלום, אולי אחוז ומשהו מצריכת החשמל, במחיר סביבתי ואנושי בלתי נסבל. שום אינטרס לאומי. עד האנרגיה שטייניץ

אומר הסמוטריץ' הקלטה - "אתה חושב שלספ" רדי מסודתי אכפת מהומארים מעניין את הסבתא שלו. אתה חושב שזה מעניין אותו שאני נגרמו" יש לי תרשות לרע"ן הומופוביה. הומארים מעניינים גם את הסבתא שלי. אני הסרו, לא אכפת לי בכלל מה עשים אנשים שאינם אני במיסותיהם, במעודניהם, במי שפחותיהם. אבל לי רוקא אכפת מאוד שהוא נגרם. כי מאז שהוא וח'אבי מעוז וכו בסדח שלטוני, משהו השתנה במהירות בחברה. שנאת הומארים פרצה כמו אשר עסוד מתחת למכ" מה דיקק שהחזיק אותה כלואה, ומכל הארץ יש ריזוחים על מפולת ביחס ללהט"בים. הנה השבוע בחטיבת ביניים אי שם, הציע תלמיד שנטא הריבויים בכיתה יהיה "מות לומארים". וראה זה פלא, כל התלמידים צידדו בעמדה הסופנית הזאת, הטיעונים בפיהם היו ישר מהאחר של מפלגת נעם, עם שיי מוש באותן מילים ובאותם ניסוחים הכתובים שם.

איור: יערה נוי

משול הכביש לים. האוטובוסים הם הלווייתנים, משייטים, המשאיות הן הכרישים הגדולים, טורפות, הפרייבטים הם הדיגים, הלבדק, הלוקוס, המוסר, הפלמידה, מחפשים הודמנת לתקוף, הקטנועים הם להקות הסרדינים, עשרות בכל רמזו, והשליחים על האופניים הם הפלנקטון, נמצאים בכל מקום, והם תחתית שרשרת המזון. כולם יכולים לאכול אותם. כל אחד קטן מכרי שייספר, אבל ביחד הם התשתית של התור נה בים. גם כיבשה השליחים האלה הפכו להיות הבסיס של תזונת המשרדים והבתים בעיר הגדולה. אבל המקצוע וצורת ההעסקה מושכים אנשים ללא שום מודעות תעבורתית, עם משאלת מוות ברודה ואפס מחשבה על המטר הבא. אז איפה זה שם אתיו?

שמתי באוטו מצלמה, שאם חלילה קורה, אוכל להוכיח שנהגתי סביר. בתור אחד שפגע פעם ברוכב, לא באשמתו, והוא נותר נכה לכל חייו, אני אומר לכם - לא משנה כמה זאת אשמתו, זה הולך איתי לכל החיים, בביסא גלגלים. סעו חלש. עד שולט ייקחו אחריות על העוברים שלהם, אל תהרגו את השליח, זה יהרג אתכם. ●

avriilad@gmail.com

הורה בזה בומג. מה שטוב לרנמרק לא טוב פה. אבל שיקולי רוח מתחפשים לשיקולים ידוקים, והכסף חמט את הידע, טובח בצ'יפודים, משגע את האנשים. ומה פסק בג"ץ צדק לאדם הקטן לאורה החלש מול המשיכתו לזכות לחיים שקטים חלילה. בג"ץ פסק לשבת הסורבינה. אז אל תספרו לי שלא צריך לתקן, ואל תגידו לי מגיני הולשים. בית המשפט לא מתערב כשצריך ואפשר, ומתערב כשלא צריך ואי אפשר. והסורבינות ייבט, והתושבים יעזבו, והציפורים ימותו, והידע יבער, ובית המשפט העליון ימשיך לחשוב שהוא יודע הכי טוב.

פלנקטון

אני מחכה לחבר שצריך להגיע בשמונה וחצי. הוא תמיד בא בזמן. כבר תשע. כלום. פתאום אני מקבל ממנו תמונה כוטסאפ של אופניים דוקים על המרדסה, לידם שרוע מ"י שדו ולידו הארגו המפליל - ארגו תכלת של וולט. אין צורך להכביד מילים, אך החבר מכביד בכל זאת. הוא נסע בצונית בירוק מחלט, והשליח פשוט עף לו בארזם לתוך מכסה המנוע,

ולגבי אותו ספרדי מסודתי שהומארים מעניינים את סבתא שלו - זה נכון, עד שהבן שלו יוצא מהארזן, או שהוא עצמו מגלה שהוא נמשך לבני מינו, או שאשתו פתאום עוברת לגור עם מישהו שכבשה את ליבה. אף אחד לא מוגן, אף הגדרה סוציולוגית או רחית או ערנית אינה חסינה ללהט"בים; וכי שהנושא מפתיע את האדם בביתו והוא נחשף לרמת התיקוב הבלתי מסופל כלפי אנשים, שכל חטאם הוא שהם רוצים לחיות על פי הקלפים שחילק להם בודא עולם ומגהיגו, או זה מעניין את הסבתא, והסבא, ואת כל המשפחה.

העניין הוא בכלל לא יחס להומארים אלא יחס לבני אדם. כל בני האדם. בחברה הישראלית, ששנאה הפכה לחלק מובנה בה, לטריבה הצער, רק מחפשים אנשים שאפשר לשנא בכל הברח בלי שאף אחד יעיד. חרדים למשל, ערבים, להט"בים. בשנים האחרונות, כשנעשה מאמץ לגרמל את ההומוסקסואליות, היה גרמה שלשנא והמו רק כי הוא כזה הפך להיות לא לגיטימי. ובאו סמוטריץ' ואבי מעוז, ומשו גל שבא ומשטח את הארמון בחול, שטפו את כל החלומות על תורה מכילה ומקבלת, ושוב השנאה צפה, כמו השפכים המודרניים לים בחורף.

ומה יקרה עכשיו הומארים רחיים ומסודתיים יישארו באי רזנות, ויינשאו לנשים שלא חושדות, ויקימו בתים על בסיס הונאה, ויחיו חיים אמטליים של הסתרה, שקרים, בגידה, ובי שים טובות לא יבינו למה הן לא רצויות, וילדים יגרלו במתים קרים ומרוחקים. ואלה, מעניין את הסבתא שלי. היא היתה אישה שאכפת לה מאנשים.

סורבינות

בעוד קטנת בג"ץ מתקוטטת, פסק השמע המוסר המוכרז בעניין שאילי לא שמענו עליה. תושבים הגרים ביישובים בוד עמשא, יעד יחיד, עתרו לבג"ץ נגד הכוונה להרים להם מול הפרצוף סורבינות רוח בטובה של עזריאלי. לסורבינות הענקיות האלה, המייצרות חשמל כשיש רוח, יש כמה בעיות קטנות. אחת, הן גדולות מדי. הן משתלטות על הנוף, ואם זה היעד הגדול במדינה, אני חושב שעצים יפים יותר מסורבינות. לטעמי. הבעיה השנייה היא שסורבינות לעיתים מציתות שריפות סביבן, כששמן רותח עף מהמיסכים ומצית את הסביבה. כלב יעד על גבול המרבה... לא יודע, נשמע לי גבולי.

יש עוד בעיה, נסמן אותה כמוצג ב. יעד יחיד הוא תחנת מנוחה של הציפורים החולפות מעל הארץ בעונות הגירודה. בכל רחבי העולם הסורבינות קוטלות בעלי כנף, ולשים אותן על התיב שבו חולפות מיליוני ציפורים נשמע לי כמו משהו שהנה קצב המיומן בפירוק עופות. אה, וישנם האנשים הסורבינות האלה אמורות להיבנות במרחק 440 מטר מבתי